

РЕШЕНИЕ № 177
София, 09.01.2002

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на шестнадесети октомври две хиляди и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА КЪЛОВА
ЧЛЕНОВЕ: ЗАХАРИНКА ТОДОРОВА
ТАНЯ РАДКОВА

при секретар
на прокурора
от председателя

Мадлен Дукова
Иво Игнатов
ВЕСЕЛИНА КЪЛОВА

и с участието
изслуша докладваното

по адм.дело № 1773 / 2001 г.

Производството е образувано по реда на чл.5 от ЗВАС, по жалба на Румен Георгиев Георгиев, член на Висшия съдебен съвет от квотата на следователите, зам.директор на Сп.Сл.С-София, срещу Решение на Висшия съдебен съвет от 21.02.2001 г., по Протокол № 7, в частта му "Финансови" от т.6 до т.11 вкл.

Жалбоподателят моли отмяна на решението в тази му част, досежно намаляване числеността на следствените служби, като прието при съществени нарушения на административно производствените правила в противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона - чл.12, т.3, 4 и 5 от ЗВАС.

Ответникът Висш съдебен съвет оспорва жалбата като неоснователна. Бюджетната и Щатната комисии към ВСС, въз основа на наличния бюджет са предложили решения за коригиране на щатната численост в отделните структури на съдебната система, а ВСС, съгласно правомощията си ги е гласувал, в смисъл и като бройки, които са бюджетно осигурени. В този смисъл ВСС не се е самосезирал да определя самоволно щатната численост на магистратите и служителите.

Представител на Върховната административна прокуратура изразява становище, че с обжалваното решение жалбоподателят не е засегнат гражданин, по смисъла на чл.35, ал.1 от ЗАП и няма интерес от отмяна на същото, поради което жалбата следва да се остави без разглеждане. Настоящият съдебен състав след преценка на събраните по делото доказателства и становището на страните, прие следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.13, ал.2 от ЗВАС и процесуално е допустима за разглеждане.

В обстоятелствената част и диспозитива на жалбата, конкретно се иска отмяна на решението в частта му, касаеща намаляване числеността на следствените служби, въпреки че са посочени т.6 до т.11 включително. От тях само т.8 е за намаляване числеността на незаетите щатни бройки - следователи и служители в Специализираната и Окръжните следствени служби към 15.02.2001 г., а по т.10 - че се възлага на директорите на следствените служби, вкл. Специализираната следствена служба в срок до 28.02.2001 г. да предложат съкращаване на заети щатни бройки в администрацията на следствените служби в случаите, когато съотношението между следователи и административни служители, вкл. военизиран персонал е по-високо от 1:0,7.

По отношение на жалбоподателя като член на Висшия съдебен съвет /ВСС/ и от квотата на следователите е налице активна легитимация за обжалване на решението, което касае числения състав на следствените служби, независимо че не се засягат пряко негови права. Съгласно чл.34 от Закона за съдебната власт, решенията на ВСС подлежат на обжалване.

Жалбоподателят възразява срещу решението, че ВСС се е самосезирал с кадрови и щатни въпроси, с което е нарушил материалния закон - чл.27, и чл.187 от ЗСВ, съобразно който броя на съдебните служители в следствените служби се определя от директорите им. А с това е допуснал и съществени нарушения на административно производствените правила.

Възражението е неоснователно.

С писмо № 61-00-0009/9.02.2001 г. министъра на финансите е информирал ВСС за бюджета на съдебната власт за 2001 г. и на базата на каква численост приблизително е разчетен. Броят на следствените служби се определя в рамките на общата численост на съдебните служители и съобразно определения бюджет за годината.

Обжалваното решение е взето, съобразно изготвен доклад от Бюджетната комисия на ВСС и доклад на Щатната комисия, по натовареност на следствените служби, което изрично е записано в приложенията по делото "извлечения" от заседанието на 21 февруари и 14 март.

От тези данни се налага извода, че ВСС не се е самосезирал, което да сочи на допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Не е налице и нарушение на материалния закон, конкретно сочените от жалбоподателя два текста на чл.27 и чл.187 от закона.

Съгласно чл.27, ал.1, т.3 от Закона за съдебната власт, ВСС определя броя на следователите, но взетото от него решение е въпрос на преценка по целесъобразност, който не подлежи на съдебен контрол. А по чл.187 от закона, директорите на следствените служби определят броя на съдебните служители в техническите звена и канцеларии на следствените служби.

Жалбата обаче е основателна в частта ѝ за допуснати нарушения на административно производствените правила, досежно различната редакция на т.8 в обжалваното решение.

В Протокол № 7/21.02.2001 г. т.8 гласи "намаля числеността на незаетите щатни бройки - следователи и служители в администрацията на Специализираната и Окръжните следствени служби към 15.02.2001 г. вкл. с произтичащите промени по т.6 и 7".

От приложеното по делото Извлечение от Протокол № 10 от 14 март, по т.1 "Разни" - във връзка с внесен доклад на комисията по натовареността на следствените служби е взето решение т.1.2, с което "Въз основа на цифровите данни за натовареност да се прехвърлят незаети длъжности за следователи от следствени служби с малка натовареност към следствени служби с голяма натовареност, прокуратури и съд". А в следващата т.1.3 "Изменя решението си, като се продължи да се преназначават следователи в следствени служби с голяма индивидуална натовареност на следователите".

Така от първоначалната редакция на т.8 по Протокол № 7, че се намалява числеността на незаетите щатни бройки следователи", по Протокол № 10 не се сочи за намаляване, а за прехвърляне на незаети длъжности за следователи от следствените служби с малка натовареност към следствените служби с голяма натовареност, и че се изменя решението.

Въпреки това, в същия Протокол № 10 в т.2 "Разни" е взето друго решение, а именно "Да бъдат сведени до знанието на директорите на окръжните следствени служби финансовите решения, които ВСС е гласувал на заседанието си на 21 февруари 2001 г. по Протокол № 7, във вида, в който протокола е бил приет и гласуван от ВСС.

Наличието на това съществено противоречие сочи на незаконосъобразност на решението в тази му част. Досежно незаетите щатни бройки няма категорично взето решение дали за същите се "намалява числеността им" или "се прехвърлят в други следствени служби".

По изложеното, обжалваното решение по Протокол № 7/21.07.2001 г. "Финансови", т.8 следва да се отмени като незаконосъобразно.

Водим от горното и на осн. чл.42, ал.1 от ЗАП, Върховният административен съд - V-то отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т.8 от Протокол № 7 от заседание на Висшия съдебен съвет, проведено на 21.02.2001 г. "Финансови въпроси".

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

Решението може да се обжалва пред петчленен състав на ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Вярно с оригинала,

Секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Веселина Кълова

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Захаринка Тодорова
/п/ Таня Радкова